

Παρουσίαση βιβλίου

«Ο Ρωμανός της Πιτσιλιάς»

Η Ιερά Μητρόπολις Κύκκου και Τηλλυρίας παρουσίασε πρόσφατα το βιβλίο «Ο Ρωμανός της Πιτσιλιάς» του συγγραφέα Ρένου Κυριακίδη. Η παρουσίαση έγινε την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου, στο Νέο Μέγα Συνοδικό του Μετοχίου Κύκκου στη Λευκωσία και η προσέλευση του κόσμου ήταν πολύ μεγάλη. Εισηγητής στην παρουσίαση ήταν ο Διευθυντής Εκκλησιαστικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Ανδρέας Πιτσιλιάδης, ενώ κατά τη διάρκεια της παρουσίασης εισηγήσεις που αφορούσαν τον συγγραφέα και το έργο του η κα. Κλαίρη Αγγελίδου, πρώην Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού, ο Λογοτέχνης Πέτρος Στυλιανού, ο Μιχαλάκης Ελευθερίου, ο Λουκής Παπαφιλίππου, ο Ξενοφών Χριστοφίδης και ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ο οποίος αναφέρθηκε εκτενώς στη ζωή και το έργο του συγγραφέα. Στο τέλος της παρουσίασης ο συγγραφέας εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τους παρευρισκόμενους και με φλογερό ύφος τόνισε την ανάγκη σεβασμού προς τα ελληνορθόδοξα ιδανικά μας.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Ο συγγραφέας Ρένος Κυριακίδης γεννήθηκε στο χωριό Κακοπετριά το 1931. Τελείωσε το δημοτικό Σχολείο του χωριού του και συνέχισε τη μόρφωσή του στο Παγκύπριο Γυμνάσιο της Λευκωσίας. Το 1951 γράφτηκε στο Φυσιολογικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διορίστηκε καθηγητής το 1961 στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Το 1966 ως υπότροφος του Βρετανικού Συμβουλίου παρακολούθησε μαθήματα νεότερων τρόπων διδασκαλίας στις Θετικές Επιστήμες και μαθήματα Εκπαιδευτικής Τηλεόρασης. Είναι συγγραφέας βιβλίων, ενώ δημοσιεύει άρθρα και μελέτες, κυρίως εκπαιδευτικού και ιστορικού περιεχομένου. Η προσφορά του στον επαναστατικό αγώνα της ΕΟΚΑ (1955-59) ήταν πολύ σημαντική και μέσα από το βιβλίο του «Ο Ρωμανός της Πιτσιλιάς» μπορεί κανείς να πειστεί ότι οι επιτυχίες ενός λαού γίνονται, πρώτον, με την πίστη του λαού στο ιδεώδες για το οποίο αγωνίζεται, δεύτερο, με την προετοιμασία για τη διεξαγωγή του αγώνα, και τρίτον με την ενότητα του λαού που αποτελεί βασικό στοιχείο επιτυχίας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «Ο ΡΩΜΑΝΟΣ ΤΗΣ ΠΙΤΣΙΛΙΑΣ» ΤΟΥ κ. ΡΕΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΣΤΙΣ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

Πανιερώτατοι,
Πανοσιολογιώτατοι,
Κυρίες καί Κύριοι,

Είς μία εποχή θλίψεων καί δοκιμασιών μέ ανεπούλωτες καί χαινουσες τίς πληγές τής πατρίδας, σέ μία εποχή πού αισθανόμαστε πώς μέσα στό λαό μας ἔχει δυστυχῶς ἐπισυμβεῖ μία συγκλονιστική κάμψη πατριωτισμοῦ μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες γιά τό μέλλον τοῦ τόπου μας. Μέσα σέ τούτη τήν ἄγρια μηδενιστική θύελλα πού ἐξαπέλυσε ὁ ὕλισμός καί ὁ εὐδαιμονισμός μιᾶς νευρασθενικῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας. Μέσα σέ τόση κατάπτωση καί ἀπελπισία, μερικούς ἀνθρώπους τοὺς νιώθουμε ὡς ἀντερείσματα μέσα στόν καταγκρεμισμὸ τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι-φῶτα, πού λάμπουν καί φωτίζουν, πού ἱματισμένοι ἀπομένουν ὀρθοί καί ἄγρυπνοι μέ τό λύχνο τους ἀναμμένο, τήν καρδιά τους μέ εὐγενική προθυμία περιζωσμένη, καί μέ τό νοῦ τους φωτισμένο ἀπό τά ὑψηλά καί σπουδαῖα ὑποδείγματα τῶν προγόνων μας. Καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνιστές τῆς ΕΟΚΑ τοῦ ἔνδοξου ἔπους τοῦ 1955-59. Εἶναι τά ἀείζωα αὐτά σύμβολα πατριωτισμοῦ καί γενναιοψυχίας, πού μέ τό ἔνθεο πάθος τους γιά τήν ἐλευθερία καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ λαοῦ μας, καί μέ τήν ἀγωνιστική παρρησία καί τόν ἐξηρμένο ἐθνικό παλμό τους, λάμπρυναν τήν ἱστορία τῆς ἰδιαίτερῆς μας πατρίδας καί τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου, καί πού ζοῦν σήμερα καί ὀριοθετοῦν μέ τό φῶς τους τό δρόμο μας, τό δρόμο τῆς τιμῆς καί τοῦ καθήκοντος.

Καί ἀπό τοὺς πρώτους τῶν γενναίων τῆς ΕΟΚΑ 1955-59, πού «θέλησε τή ζωή του στά ὄρια μιᾶς ταραγμένης θάλασσας», εἶναι αὐτός πού τιμοῦμε ἀπόψε, ὁ Ρωμανός τῆς Πιτσιλιάς, ὁ ἀκραιφνής Ἕλληνας καί ἐρωτευμένος φιλέλληνας Ρένος Κυριακίδης, πού εἶχα τήν εὐνοια καί τήν τιμή νά τόν γνωρίσω λίγα χρόνια πρὶν οἱ δρόμοι μας διά παντός χωρίσουν γιά τοῦ τάφου τά ἐπέκεινα.

Ὁ Ρένος Κυριακίδης ἀνήκει στήν εὐγενική χορεία τῶν ἀγωνιστῶν πού ἐξακολουθοῦν νά ἀγαποῦν καί νά ὄνειρεύονται τήν Ἑλλάδα, τήν αἰώνια Ἑλλάδα πού ἐξακολουθεῖ νά φωτοβολεῖ καί νά ἐρμηνεύει τό μυστήριό τοῦ ἀνθρώπου καί νά ἐξευγενίζει τό βίό του. Μέ μία ἐξιδανικευτική ἀπόσταση κατορθώνει νά βλέπει ἀκόμη τά θαυμαστά ἐράσματα χαρακτηριστικά τῆς Ἑλλάδος, καί νά λατρεύει τήν εὐγένεια τοῦ ἦθους τῆς καί τήν ὁμορφιά τῆς βαθιάς ψυχῆς τῆς.

Νοερός περιπατητής τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως λούζεται καθημερινά μέ φῶς ἑλληνικό καί γίνεται ἓνας ἥλιος φωτεινός, πού φωτίζει τοὺς γύρω του μέ ἔθνοφροσύνη ὑγιῆ. Ἡ λέξη Ἑλλάδα διηθεῖται μέσα του, διαποτίζει τά κύτταρα τῆς ψυχῆς του, ρέει

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νίκηφόρος ομιλεῖ κατά τη διάρκεια τῆς παρουσίας τοῦ βιβλίου.

μέσα στό αἷμα του καί φορτίζει τήν καρδιά του μέ τῆς ἱερῆς αἰσιοδοξίας τό δυναμισμό, ἓνα δυναμισμό πού τόν ὠθεῖ σέ ἀγῶνες γιά τήν πολυέραστη ἐλευθερία.

Ἄλλά τόν Ρένο Κυριακίδη ἐκτός ἀπό τό θεῖο ἔρωτά του γιά τήν Ἑλλάδα, τόν διακρίνει καί ἡ ἀγάπη πρὸς τήν πορφυροπότιστη ἐλευθερία, ἡ ἀγάπη ἐκείνη πού προχωρεῖ στή θυσία καί στό ὀλοκαύτωμα, χωρίς ὑπολογισμούς ποσοστά καί μετρήσεις.

Καί ἡ ἀγάπη αὐτή πρὸς τήν ἐλευθερία εἶναι ἐκείνη πού εἶχε μεταβάλει τή νεανική του ὀρμή σέ χρέος πρὸς τήν ὑπόδουλη πατρίδα, κι ὅταν ἄρχισε ὁ ἐπικός ἐκεῖνος ἀγῶνας τοῦ 1955-59, ἐναντίον τῆς ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατίας, ἄκουσε αὐτός ὁ ἀπροσγείωτος ἰδεαλισμός βροντερῆ τῆν Αἰσχύλεια ἐπιταγή: «ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε...» καί ἄφησε τίς σπουδές του στήν Ἑλλάδα καί ἀπό τοὺς πρώτους ἔδωσε πρόθυμα τό παρόν του στό κάλεσμα τῆς ἱστορίας, ἀγωνιζόμενος μέ θάρρος καί αὐτοθυσία γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς δούλης πατρίδας.

Ὁ Ρένος Κυριακίδης ἀνήκει στήν κατηγορία τῶν ἀνένδοτων ἰδεολόγων, τῶν φωτεινῶν ἐκείνων ἀνθρώπων πού παραμένουν ἀμετακίνητοι στίς πεποιθήσεις καί στά πιστεύω τους μέ τήν καλή ἔννοια, χωρίς δη-

λαδή ἐγώϊστικά ἐλατήρια ἢ ἄλλου εἶδους σκοπιμότητες καὶ ἀγκυλώσεις. Οἱ ἄνθρωποι τῆς κατηγορίας αὐτῆς εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού ἀπό κανένα δέν ζητοῦν χειροκροτήματα ἢ σημάδια ἀναγνώρισης. Εἶναι ἐκεῖνοι πού μέ τόν γονιμοποιοῦ τρόπο σκέψης καί πράξης ὁμορφαίνουν, χωρίς νά τό συνειδητοποιοῦμε, καί τή δική μας ζωή.

Ἀνήκει ἀκόμη ὁ Ρένος Κυριακίδης σ' ἐκείνους πού δέν φοβοῦνται νά ἐπιμείνουν καί νά διωχθοῦν γιά τό ὅσα πρεσβεύουν. Γι' αὐτούς ἰσχύει τό τοῦ Ἐπικτήτου: «Μόνο τόν φόβο νά φοβᾶσαι». Δέν εἶναι μόνο μυαλό ὄξύ καί λαμπερό ὁ Ρένος. Εἶναι πρό παντός ψυχῆ θαρραλέα, ἐντιμη καί ἐλεύθερη. Σκέπτεται λογικά καί καθαρά, καί γιά νά κατορθώσει κανεὶς νά σκέπτεται ἔτσι, πρέπει νά ἔχει τό θάρρος τῆς ἀδέσμευτης κρίσης, γιατί κατά τό Ρήγα Φεραῖο «συλλογᾶται σωστά, ὅποιος ἐλεύθερα συλλογᾶται».

Ἐχει ἀκόμη τήν ὑπεύθυνη αἴσθηση τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του ὡς παιδαγωγοῦ μιᾶς κοινωνίας, καί ἡ αἴσθηση αὐτή εἶναι πού τόν ὀδήγησε στό νά ὑψώσει τά ἀγωνιστικά τοῦ 1955-59 βιώματά του πάνω ἀπό ἕνα κόσμο βυθισμένο στή «σύγχρονη εὐδαιμονία», καί μέ τόν εὐέλκτο λόγο του καί τό στοχασμό του νά μᾶς προσφέρει μιᾶ εὐωδιαστή πνευματική ἀνθοδέσμη, ἕνα βιβλίο – ἱστορικό ἔργο, πού μᾶς ἐπαναφέρει στά ἐπικά ἐκεῖνα χρόνια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, καί μᾶς ἀποκαλύπτει γεγονότα συγκλονιστικά τῆς πρόσφατης ἱστορίας μας, καί μᾶς πληροφορεῖ γιά ἀγνωστες πλευρές τοῦ ἀγῶνα ἐκείνου χάριν τῆς ἀλήθειας. Ἐνα βιβλίο πού ἀποτελεῖ ψυχικό ἐκχύλισμα σέ αὐτοβιογραφικό τόνο, πού μᾶς βοηθᾶ νά γνωρίσουμε ἀπό κοντά τήν ἀγωνία του γιά τόν ἄνθρωπο, τήν πατρίδα καί τήν ἐλευθερία. Ἐνας ἐπιβλητικός τόμος μέ τά κείμενά του νά ἔχουν τήν

ἀμεσότητα τοῦ ἀυθόρμητου βιωματικοῦ λόγου, μέ τά κείμενά του νά μᾶς μεταγγίζουν τήν ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα καί τό ἀγωνιστικό πνεῦμα μέσα σ' αὐτό τό χάος καί τήν κατάπτωση τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Κυρίες καί Κύριοι,

Αὐτός εἶναι ὁ Ρένος ὅπως τόν γνώρισα. Ἐνας ἄρτιος ἄνθρωπος, ἡρωϊκά ἀσυμβίβαστος, γεμάτος ἀπό τό μόχθο τοῦ χρέους, πού σάν ἐμβλημα του ἔχει τόν ἀγῶνα χωρίς προσδοκία ἀνταμοιβῆς. Αὐτός εἶναι ὁ Ρένος ὅπως τόν γνώρισα. Ἐνας κήρυκας τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν. Ἐνίστε τραχύς καί ἀμείλακτος ὅπως οἱ Δωριεῖς, πάντοτε ὁμως φλογερός ὑπερασπιστής τῆς ἀλήθειας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας.

Αὐτός εἶναι ὁ Ρένος ὅπως τόν γνώρισα. Ἐνας ἀπό τούς ὀλίγους πού ἔχουν μέσα τους μιᾶ πνοή ἰσχυρή, τήν πνοή τοῦ γνήσιου χριστιανοῦ καί τοῦ ἀκραιφνοῦς Ἑλληνα.

Χαίρομαι τήν εὐγένεια τοῦ ἠθους του, τό ἔνθεο γιά τήν ἐλευθερία πάθος του, καί τόν ἀθεράπευτο γιά τήν Ἑλλάδα ἔρωτά του.

Εἶμαι βέβαιος πῶς ἂν τό Δεκέμβριο τοῦ 1955 δέν συλλαμβανόταν στή μάχη τῶν Σπηλιῶν, ἀλλά ἔπεφτε ἡρωϊκά στό πεδίο ἐκεῖνο τῶν μαχῶν, οἱ τελευταῖες λέξεις πού θά ἄρθρωνε θά ἦταν «ζήτω ἡ Ἑλλάδα» καί θά ἄφηνε τήν τελευταία του πνοή.

Τόν εὐχαριστῶ, γιατί μέ ἔκαμε νά τόν γνωρίσω καί τοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεός νά ἐπιμηκύνει τά ἔτη τῆς ζωῆς του, γιά νά μᾶς διδάσκει ὅλους μέ τή βιωμένη σοφία του καί νά ποδηγετῆ μέ τό ἦθος καί τό παράδειγμά του πρό παντός τή νεότητα πρὸς ἀνεύρεση τοῦ ἀληθινοῦ προορισμοῦ της.

ΟΜΙΛΙΑ ΡΕΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ «Ο ΡΩΜΑΝΟΣ ΤΗΣ ΠΙΤΣΙΛΙΑΣ» ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008 ΣΤΟ ΜΕΓΑ ΣΥΝΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΟΥ ΚΥΚΚΟΥ

Ευχαριστώ τον κύριο των Δυνάμεων που μας αξίωσε σήμερα να κάνουμε την παρουσίαση του βιβλίου μου «Ο Ρωμανός της Πιτσιλιάς».

Ευχαριστώ ακόμα θερμότερα τον Μητροπολίτη Κύκκου κ.κ. Νικηφόρο που μέσα στα πλαίσια των πολλών και καλών δραστηριοτήτων του αγκάλιασε την προσπάθειά μας αυτή και εγκαινίασε την υπέροχη βυζαντινή αυτή αίθουσα με την παρουσίαση του βιβλίου μου.

Τέλος ευχαριστώ όλους εσάς που με πολλή αγάπη και ενδιαφέρον προς εμάς και τον «Ρωμανό της Πιτσιλιάς» παρευρεθήκατε στο Μέγα Συνοδικό του Μετοχίου Κύκκου.

Για μένα σήμερα ελέχθησαν πολλά. Τόσο μεγάλα και απίθανα, που με κάνουν να αναρωτιέμαι αν εγώ είμαι «ο Ρωμανός».

Ο Ρωμανός σίγουρα ήταν κοντά στις πηγές των υδάτων. Για του Χριστού την πίστη την Αγία και τον αγώνα για αποτίναξη του ζυγού της σκλαβιάς και απόκτηση της πολυπόθητης ελευθερίας. Φαίνεται σήμερα ότι «ο Ρωμανός» δεν είναι τόσο κοντά στις πηγές των υδάτων.

Τότες όλοι σχεδόν οι Κύπριοι αποφασίσαμε να διώξουμε από πάνω μας το βδέλυγμα της σκλαβιάς και με την βοήθεια του Θεού και εμπνεόμενοι από την ένδοξη Ελληνική Ιστορία μπήκαμε στο αλώνι του Αγώνα με σύνθημά μας το «Ελευθερία ή θάνατος».

Αρχίσαμε αυτόν τον Αγώνα με Αρχηγούς μας τον Μακάριο και τον Διγενή, πιστεύοντας ότι απ' όλα είναι καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή.

Γράψαμε σελίδες δόξας και μεγαλείου. Στο πάνθεον του Ελληνικού ηρώου, θρονιάστηκαν επάξια και οι Κύπριοι ήρωες. Δώρον στην ιστορία της Κύπρου μας για να μας παραδειγματίζουν ότι πρέπει να τολμούμε και να φυλάσσουμε την ιερά μνήμη τους στο πιο ακριβό θρονί της καρδιάς μας.

Αν δεν παραμείνουμε πιστοί εις του Χριστού την πίστη την Αγία και στα νάματα της φυλής των Ελλήνων, δεν πρόκειται σαν λαός να δούμε καλύτερες μέρες.

Σήμερα σαν λαός παραστρατήσαμε πολύ. Όχι

μόνο απομακρυνθήκαμε από τις πηγές των υδάτων, αλλά και τις υβρίζουμε και τις χλευάζουμε.

Όχι μόνο δεν τιμούμε αυτούς που με τους αγώνες τους και τις θυσίες τους έγραψαν την ωραιότερη σελίδα της Κυπριακής Ιστορίας, αλλά και παρερχόμεθα την μέγιστη προσφορά τους και διαγράφουμε την καλή μνήμη τους.

Όλοι μας αγωνιούμε για την κατάντια του λαού μας. Εμείς που αγωνιούμε πρέπει ξανά να μεγαλώσουμε την πίστη μας ότι μόνον αν ο λαός μας επιστρέψει στο Χριστού την πίστη την Αγία και στις ρίζες της φυλής των Ελλήνων, μπορεί να ελπίζει στον ερχομό καλύτερων ημερών.

Ως τότε εμείς ας κλείσουμε στην ψυχή μας τα νάματα της πίστης και της πατρίδας και ας παρακαλούμε τον Κύριο των Δυνάμεων να μας ευλογεί και να μας χαρί-

ζει καλύτερες μέρες.

Το βιβλίο μου «Ο Ρωμανός της Πιτσιλιάς» ας γίνει οδοδείκτης για τον καθένα μας και ας μας τονώσει τα ελληνορθόδοξα ιδανικά μας. ■

